

РЕШЕНИЕ

№ 9380

гр. София, 20.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 25.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **6183** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката/ЗЕ/ и чл.148, ал.1 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Образувано е по жалба на С. Н. С., ЕГН [ЕГН] от [населено място], ж.к. Д. Махала [жилищен адрес] чрез адв. А., срещу Решение № Ж-550/28.06.2023г. на КЕВР, с което е прекратена образуваната преписка по жалба с вх.№ Е-13-62-83/28.03.2023г. срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД.

В жалбата се твърди че постановеното решение е незаконосъобразно постановено в нарушение на процесуалните правила и материалния закон. Посочва се, че дружеството –лицензиант неправилно и незаконосъобразно отказва да възстанови партидата за ток в имота на жалбоподателката. Счита, че ответникът по делото не е обсъдил в цялост представените доказателства от жалбоподателят в хода на административното производство и не се е произнесъл по същество на спора. Моли атакуваното решение да бъде отменено.

В съдебно заседание, жалбоподателката С. С., редовно призована, не се явява. Представява се от адв. Д., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Позовава се на съдебна практика на ВАС. Претендира разности по представения в с.з. списък.

Ответникът по жалбата – Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, чрез процесуалния си представител юр. К., оспорва така подадената жалба. Твърди, че

издаденото решение е валидно, правилно и законосъобразно и моли същото за бъде оставено в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Заинтересованата страна – „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, редовно уведомена, се представлява от юрк. С., която оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Заинтересованата страна – „Електрохолд продажби“ ЕАД, редовно уведомена, се представлява от юрк.И., която оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство пред КЕВР е образувано по повод на постъпила жалба с вх.№ Е-13-62-83/28.03.2023г. срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, подадена от С. С., в която възражава срещу неизпълнено присъединяване на обект към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, находящ се в [населено място], обл. К.. С жалбата до енергийния регулатор е отправено е искане за възстановяване на партида № с абонатен № [ЕГН] за обект къща. находящ се в [населено място], махала „Сукинци“, обл. К. на името на С. С., възстановяване на захранването в имота, както и монтаж на сертифициран електромер – средство за търговско измерване (СТИ) в присъствието на собственика на имота.

Същата е постъпила в КЕВР по реда на чл. 143. ал. 3 от Наредба № 3. заедно със становището на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД с вх.№ Е-13-62-83 от 28.03.2023г. (лист 24 от делото), в което операторът разяснява, че до 14.11.2021 г. г-жа С. С. е била регистриран клиент на електроразпределителното дружество за обект, с абонатен номер [ЕГН], находящ в [населено място], област К.. След тази дата регистриран клиент за обекта е Х. С.. Обект с абонатен № [ЕГН] ползва електрическа енергия за битови нужди при доставчик „Електрохолд Продажби“ ЕАД, в качеството му на краен снабдител, пред който се е осъществила процедурата по пререгистрацията на ползвателя. На 12.11.2021г. електроразпределителното дружество е извършило проверка на място за изясняване на връзката присъединен обект - електромер с абонатен .N4 [ЕГН]. Установено е, че електромер с абонатен № [ЕГН] отчита електрическата енергия, консумирана на първи етаж от къща на два етажа. Вторият етаж се захранва с електрическа енергия от електромер с абонатен № [ЕГН], регистриран на Х. С..

В становището е отразено, че обектът на С. С. представлява друга сграда в същия имот, която не е била присъединена към мрежата и е получавала електрическа енергия посредством присъединяването по абонатен № [ЕГН], след границата на собственост на енергийните съоръжения. На 13.07.2022 г. С. С. е подала заявление за проучване на условията за присъединяване при обособяване на нов обект със самостоятелно измерване на електрическа енергия чрез отделяне от съществуващ обект, който е присъединен към електрическата мрежа.

На 08.08.2022 г. електроразпределителното дружество е издало Становище за условията за присъединяване на обект „етаж от жилищна сграда“, намират се в УПИ 111-347. кв. 3 1, попадащ в регулационните линии на [населено място], обл. К..

На 08.09.2022 г. е сключен договор за присъединяване за обекта, а на 28.09.2022г. е монтирано средство за търговско измерване, като присъединяването лице е заплатило цена за присъединяване в съответствие с предоставената мощност, посочена в договора за присъединяване, определена в съответствие на Наредба №1 от 14.03.2014 г. за регулиране на цените на електрическата енергия и утвърдени от Комисията за енергийно и водно регулиране цени за присъединяване на обекти на потребители към електроразпределителните мрежи.

Към писмото дружеството прилага относимите към случая заверени копия на документи.

След преглед и анализ на представените документи е бил изготвен доклад от Дирекция "Електроенергетика и топлоенергетика" до председателя на КЕВР, вх. № Е-Дк-700/21.06.2023г., в който били обсъдени установените факти и са направени изводи, че възраженията на жалбоподателката С. С. са неоснователни, че дружеството - „Електроразпределни мрежи Запад“ ЕАД не е допуснало нарушенията визиранни в жалбата и е предложено Комисията да вземе решение за прекратяване на образуваната преписка по жалбата на С. Н. С.. Докладът бил обсъден на закрито заседание на КЕВР на 28.06.2023г., обективирано в приложено извлечение от протокол № 207 от същата дата.

С оспореното Решение № Ж-550/28.06.2023г., на основание чл. 22, ал.1 от ЗЕ, вр. чл.147 от Наредба № 3 е прекратено образуваното административно производство по жалба с вх.№ Е-13-62-83/28.03.2023г. срещу „Електроразпределни мрежи Запад“ ЕАД.

Като доказателства по делото са приобщени представените с жалбата и с административната преписка писмени документи. За разкриване на обективната истина в хода на съдебното производство е допуснато събирането на гласни доказателствени средства чрез разпити на свидетеля М. Ц. Н..

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

По допустимостта:

От представените по делото доказателства е видно, че Решение № Ж-550/28.06.2023г. е издадено след жалбата на С. С. срещу мълчалив отказ на КЕВР да се произнесе по с вх.№ Е-13-62-83/28.03.2023г. Жалбата срещу мълчаливия отказ е подадена в законоустановения срок, и следователно за допустима за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Настоящият състав намира, че решение № Ж-550/28.06.2023г. на КЕВР е законосъобразно и правилно, постановено от компетентен държавен орган в рамките на очертаната му от Закона за енергетиката /ЗЕ/ материална компетентност, при спазване на установените процесуални правила и в съответствие с целта на закона.

Съгласно чл. 76 от Закона за енергетиката (ЗЕ), Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензи, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. С оглед на това и предвид разпоредбата на чл. 22 от ЗЕ, според която КЕВР разглежда жалби на ползватели на

мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, следва безспорен извод, че решението е издадено от компетентен орган .

В конкретният случай от административният орган е спазена процедурата по чл.142-147 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Съдът намира, че при постановяване на оспорваното решение от административният орган не е било допуснато противоречие и приложимия материален закон и неговата цел. КЕВР е събрала всички относими по случая факти и обстоятелства. Изготвен е доклад до председателя на КЕВР който е обсъден на закрито заседание на комисията като решението е постановено в срока по чл.146, ал.1 от Наредбата. Решението отговаря на изискванията на чл.59, ал.2, т.4 от АПК за посочване на фактическите и правни основания за издаването.

Не е налице и съществено процесуално нарушение във връзка със срока за постановяване на акта. Съгласно чл. 22, ал. 4 ЗЕ „при жалби по ал. 1, т. 1, 2 и 3, включително подадени по ал. 2, когато не е постигнато доброволно уреждане на спора или при отказ на страна от доброволно уреждане, комисията взема решение по жалбата в срок два месеца след получаването ѝ. Този срок може да бъде удължен с още два месеца, ако естеството на спора налага събиране на допълнителни данни и информация от комисията. Със съгласие на жалбоподателя удълженият срок може да бъде продължен с още два месеца“. В случая жалбата срещу акта е постъпила в КЕВР на 28.03.2023 г., а решението е постановено на след подаване на жалба срещу мълчалив отказ на КЕВР по жалба вх. № Е-13-62-83 от 28.03.2023г. Видно е, че в случая същото е постановено дори преди крайния срок от 2 месеца, въпреки липсата на данни за удължаването му по изр. трето от разпоредбата със съгласието на жалбоподателя. Съгласно нормативната уредба в случая няма основания да се приеме, че срокът по чл. 22, ал. 4 е преклузивен. С оглед на това следва да бъде съобразено, че съгласно трайната съдебна практика съществено е процесуалното нарушение, което е повлияло на съдържанието на акта или е ограничило правото на защита на неговия адресат. В настоящия случай не е налице нито едно от двете. Постановяването на акта след законоустановения срок за това не преклузира възможността на органа да се произнесе по жалбата и в същото време не се е отразило по същество на волеизявлението му. Освен това актът е мотивиран, следователно адресатът му е запознат с основанията, които са обусловили конкретното разпореждане, а от друга страна, правото на защита на жалбоподателя е упражнено с подаването на жалба срещу него, която е предмет на настоящото съдебно производство.

По отношение на материалната законосъобразност на решението съдът намира следното:

Съгласно чл. 147, ал. 1 от Наредбата, „когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката“.

Предмет на спора в настоящото производство се свежда до искането на жалбоподателят, свързано с искане за възстановяване на партида № с абонатен № [ЕГН] за обект къща. находящ се в [населено място], махала Сукинци. обл. К. на името на С. С., възстановяване на захранването в имота, както и монтаж на сертифициран електромер – средство за търговско измерване (СТИ) в присъствието на собственика на имота.

По делото е безспорно, а и се установява от представените писмени доказателства, че жалбоподателката С. Н. е собственик на процесния недвижим имот сграда,

находяща се в УПИ III-347, кв.31, попадащ в регулационните линии на [населено място], махала „Сукинци“, обл. К., придобит от същата с Нотариален акт № 184, том IV, дело № 1774/1974г.

Не се спори между страните, че до 14.11.2021 г. жалбоподателката С. С. е била регистриран клиент на електроразпределителното дружество за обект, с абонатен номер [ЕГН], като след тази дата за обект с абонатен № [ЕГН] е регистриран клиент за обекта е Х. С..

В случая предмет на спор между страните е обстоятелството дали процесният имот на жалбоподателката С. представлява друга сграда в същия имот, която не е била присъединена към мрежата и е получавала електрическа енергия посредством присъединяването по абонатен № [ЕГН], след границата на собственост на енергийните съоръжения.

Съгласно чл. 122, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката „лицензиантите са задължени да осигуряват надеждно, качествено и непрекъснато снабдяване на клиентите освен в случаите на спиране и прекъсване на снабдяването при: 1. извършване на планови или аварийни ремонти на преносната и разпределителната мрежа; 2. определен от компетентен държавен орган ограничителен режим за ползване на електрическа енергия, топлинна енергия и природен газ; 3. неплащане на дължими суми; 4. договорни нарушения на клиентите, за които такава санкция е приложима“. Следователно в цитираната норма изчерпателно са изброени законните основания за спиране снабдяването на клиентите с електроенергия, като липсата на някое от тях води до извод за незаконосъобразно неизпълнение на задълженията на лицензиантите.

С оглед на това и на указаната по делото доказателствена тежест, на първо място, жалбоподателят следва да докаже процесният имот присъединен ли е бил някога към разпределителните електрически мрежи.

Между страните не се спори, че на името на жалбоподателката С. е била открита партида или клиентски номер към „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД за посочения адрес до 14.11.2021г. Видно от събраните в хода на делото доказателства, същата заплащала електрическа енергия в този имот, но за друг обект в същия имот, който е получавал електрическа енергия посредством присъединяването по абонатен номер [ЕГН], след границата на собственост на енергийните съоръжения.

Съгласно сведенията, дадени от свидетелят М. Н. –син на жалбоподателката, последният заявява, че след прекъсване на електричеството за един дълъг период, от 2022г. след направено от страна на жалбоподателката искане за присъединяване в имота има електрозахранване. От 2015г. са започнали проблемите с Х. С. – вуйчо на свидетеля. Твърди, че майка му има договор с енергоразпределителното дружество, но не е виждал такъв. Предвид отношенията на свидетелят с жалбоподателката, показанията му следва да се ценят съгласно чл. 172 ГПК оглед на всички други данни по делото, като се има предвид възможната тяхна заинтересованост. В тази връзка следва да се отбележи, че съдът констатира противоречие между показанията на Н. и останалия доказателствен материал по делото. Наред с това следва да се вземе предвид обстоятелството, че същият не твърди да е присъствал на проверка на комунални връзки в имота и не сочи достоверен източник за твърденията си, че партидата е била на името на майка му и тя е заплащала всички сметки.

Показанията на св. Н., че имота е захранен от 2022г. се потвърждаван и от

приложеното по делото заявление за проучване на условията за присъединяване при обособяване на нов обект със самостоятелно измерване на електрическа енергия чрез отделяне от съществуващ обект, който е присъединен към електрическата мрежа, подадено от жалбоподателката до „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД на 13.07.2022 г., във връзка с което на 08.08.2022 г. електроразпределителното дружество е издало Становище за условията за присъединяване на обект „етаж от жилищна сграда“, находящ се в УПИ 111-347, кв. 31. попадащ в регулационните линии на [населено място], обл. К..

На 08.09.2022 г. е сключен Договор за присъединяване за обекта към разпределителната мрежа на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД ДПЕРМ [ЕГН] SAP № --IB-32-22-3 1224.

Не се спори от страните, че на 28.09.2022 г. на обекта е монтирано СТИ, като присъединяването е заплатено за присъединяване в съответствие с предоставената мощност, посочена в договора за присъединяване, определена в съответствие на Наредба № 1 от 14.03.2014 г. за регулиране на цените на електрическата енергия и утвърдени от Комисията за енергийно и водно регулиране цени за присъединяване на обекти на потребители към електроразпределителните мрежи.

Поради изложеното се налага извод, че към момента на жалбата до КЕВР, имотът на жалбоподателката е присъединен към електропреносната мрежа с нов партиден № [ЕГН] и захранването е възстановено респ. не е налице незаконосъобразно преустановяване на захранването на процесния имот във връзка с неизпълнение от страна на ЕРП на задълженията му по предоставената му лицензия и Наредба № 3 от 21.03.2013 г.

Поради изложеното настоящият съдебен състав намира оспорваният индивидуален административен акт за законосъобразен като издаден от компетентен орган, в установената форма, при спазване на процесуалните правила, материалноправните разпоредби, както и целта на закона.

По разноските по производството:

При този изход на спора и своевременно заявената претенция за присъждане в полза на ответника на юрисконсултско възнаграждение, същата се явява основателна, като на основание чл. 143, ал. 3 АПК, във вр. с чл. 144, вр. чл. 78, ал. 8, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, като на ответника и заинтересованите страни следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева за всяка от тях с оглед действителната фактическа и правна сложност на делото.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, Административен съд София- град, III- то отделение, 7-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Н. С., ЕГН [ЕГН] от [населено място], ж.к. Д. Махала [жилищен адрес] чрез адв. А., срещу Решение № Ж-550/28.06.2023г. на КЕВР, с което е прекратена образуваната преписка по жалба с вх.№ Е-13-62-83/28.03.2023г. срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД.

ОСЪЖДА С. Н. С., ЕГН [ЕГН], да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране сумата от 100 /сто/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА С. Н. С., ЕГН [ЕГН], да заплати на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД сумата от 100 /сто/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА С. Н. С., ЕГН [ЕГН], да заплати на „Електрохолд продажби“ ЕАД сумата от 100 /сто/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: